

LA TEVA ABSÈNCIA

Tanco els ulls i imagino
una mà sempre amb mi,
una abraçada de comiat,
uns records d'amor sense fi.

Tanco els ulls i imagino
paraules de consol després d'haver plorat,
consells de vida diaris
i una presència sempre al meu costat.

Tanco els ulls i imagino
rialles de complicitat,
xerrades sobre quan era jove
que em feien valorar la realitat.

Tanco els ulls i imagino
una veu cantant flamenc,
que quan l'escolto fascino
i llàgrimes que contenc.

Tanco els ulls i imagino
uns ulls blaus cristal·lins,
que sempre observaven atents
en qualsevol dels meus camins.

Obro els ulls i veig que no hi ets
la teva absència em desespera,
faltes iaio a la meva vida
i el meu cor s'accelera.

La realitat és el meu enemic
trobo a faltar la teva companyia,
he d'aprendre a viure així
malgrat la teva llunyania.